

“मीठे बच्चे— संगमयुगमा तिमीलाई प्यारका सागर बाबाले प्यारको वर्सा दिनुहुन्छ, त्यसैले तिमीले सबैलाई प्यार देऊ, क्रोध नगर।”

प्रश्न:— आफ्नो रजिष्टर ठीक राख्नको लागि बाबाले तिमीलाई कुनचाहिँ बाटो बताउनु भएको छ ?

उत्तर:— प्यारको नै बाटो बाबाले तिमीलाई बताउनुहुन्छ, श्रीमत दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! सबैसँग प्यारले चल । कसैलाई पनि दुःख नदेऊ । कर्मेन्द्रियहरूबाट कहिल्यै पनि कुनै उल्टो कर्म नगर । सधैं यही जाँच गर— मभित्र कुनै आसुरी गुण त छैन ? म मुडी त छैन, कुनै कुरामा त रिसाउँदिन ?

गीत:— यह वक्त जा रहा है.....

ओम् शान्ति । प्यारा-मीठा रूहानी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ । दिन-प्रतिदिन आफ्नो घर अथवा मंजिल नजिक हुँदै जान्छ । अब जुन कुरा श्रीमतले भन्छ, यसमा लापर्बाही नगर । बाबाको निर्देशन छ— सबैलाई सन्देश पुऱ्याऊ । बच्चाहरूले जान्दछन्— लाखौं करोडौंलाई यो सन्देश दिनु छ । फेरि कुनै समयमा आउन पनि सक्छन् । जब धेरै हुन्छन् तब धेरैलाई सन्देश दिनेछन् । बाबाको सन्देश त सबैलाई मिल्नु नै छ । सन्देश धेरै सहज छ । केवल भन— आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गरौं, कुनै पनि कर्मेन्द्रियबाट मनसा-वाचा-कर्मणा कुनै नराम्रो काम नगरौं । पहिला मनसामा आउँछ तब वाचामा आउँछ । अहिले तिमीलाई सही र गलत बुझ्ने बुद्धि आवश्यकता छ । यो पुण्यको काम हो, यसलाई गर्नुपर्छ । दिलमा संकल्प आउँछ, क्रोध गरूँ, अब बुद्धि त मिलेको छ— यदि क्रोध गऱ्यो भने पाप बन्छ । बाबालाई याद गऱ्यौ भने पुण्य आत्मा बन्छौ । यस्तो होइन, ठीक छ अहिले भयो फेरि गर्ने छैन । यस्तो बारम्बार गर्नाले बानी बन्छ । मानिसहरू यस्तो कर्म गर्छन् भने सम्भन्छन्— यो पाप होइन । विकारलाई पाप सम्भन्दैनन् । अहिले बाबाले बताउनुभएको छ— यो ठूलोभन्दा ठूलो पाप हो, यसमा विजय पाउनु पर्छ र सबैलाई बाबाको सन्देश दिनु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, विनाश सामुन्ने खडा छ । जब कोही मर्ने अवस्थामा हुन्छ भने उसलाई भन्छन्— ईश्वर पितालाई याद गर । उनीहरूले सम्भन्छन्— ऊ ईश्वरको पासमा जाँदैछ । तर उनीहरूले यो त जान्दैनन्— ईश्वरलाई याद गर्नाले के हुन्छ ? कहाँ गइन्छ ? आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ । ईश्वर बाबाको पासमा त कोही पनि जान सक्दैन । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई अविनाशी बाबाको अविनाशी याद हुनुपर्छ । जब तमोप्रधान दुःखी बन्छन् तब एक अर्कालाई भन्छन्— ईश्वरलाई याद गर, सबै आत्माहरूले एक अर्कालाई भन्छन्, तर भन्छ त आत्माले नै । यस्तो पनि होइन परमात्माले भन्नुहुन्छ । आत्माले आत्मालाई भन्छ— बाबालाई याद गर्नुहोस् । यो एक सामान्य रिवाज हो । मर्ने समयमा ईश्वरलाई याद गर्छन् । ईश्वरको डर हुन्छ । सम्भन्छन्— राम्रो वा नराम्रो कर्मको फल ईश्वरले नै दिनुहुन्छ, नराम्रो कर्म गऱ्यो भने ईश्वरले धर्मराजद्वारा धेरै सजाय दिनुहुन्छ त्यसैले डर रहन्छ । अवश्य कर्मको भोग भोग्नुपर्ने त हुन्छ । तिमी बच्चाहरूले अब कर्म-अकर्म-विकर्मको गतिलाई बुझ्नेका छौ । जान्दछौ यो कर्म अकर्म भयो । यादमा रहेर जुन कर्म गर्छन् त्यो राम्रो कर्म गर्छन् । रावण राज्यमा मनुष्यले नराम्रो कर्म नै गर्छन् । राम राज्यमा नराम्रो काम कहिल्यै हुँदैन । अब श्रीमत त मिलिरहन्छ । कहीं बोलावट हुन्छ, यो गर्नु हुन्छ वा गर्नु हुँदैन— हरेक कुरा सोध्दै

२०७२ भाद्र २२ मंगलबार ८-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन गर। मानौं कसैले पुलिसको नोकरी गर्छ भने उनलाई पनि भनिन्छ— तिमीले पहिला प्यारले सम्झाऊ। सच्चा कर्म गरेन भने पछि पिट। प्रेमसँग सम्झाउनाले हातमा आउन सक्छ तर त्यस प्यारमा पनि योगबल भरिएको छ भने त्यस प्यारको तागतले कसैलाई पनि सम्झायौ भने सम्झन्छन्, यो त मानौं ईश्वरले नै सम्झाउनु हुन्छ। तिमी ईश्वरको बच्चा योगी हो नि। तिमीमा पनि ईश्वरीय तागत छ। ईश्वर प्यारका सागर हुनुहुन्छ, उहाँमा तागत छ नि। सबैलाई वर्सा दिनुहुन्छ। तिमी जान्दछौ— स्वर्गमा प्यार धेरै हुन्छ। अहिले तिमीले प्यारको पूरा वर्सा लिइरहेका छौ। लिँदै-लिँदै नम्बरवार पुरुषार्थ गर्दै-गर्दै प्यारो बन्छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन, नत्र दुःखी भएर मर्नेछौ। बाबा प्यारको बाटो बताउनु हुन्छ। मनसामा आएपछि त्यो चेहरामा पनि आउँछ। कर्मेन्द्रियहरूबाट गन्यो भने रजिष्टर खराब हुन्छ। देवताहरूको चाल-चलनको गायन गर्छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— देवताका पुजारीलाई सम्झाऊ। उनीहरूले महिमा गाउँछन्— तपाईं सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण हुनुहुन्छ र आफ्नो चाल चलन पनि सुनाउँछन्। त्यसैले उनलाई सम्झाऊ— हामी यस्ता थियौं, अहिले छैनौं फेरि अवश्य हुनेछौं। हामी यस्तो देवता बन्नको लागि आफ्नो चालचलन यस्तो राख्नुपर्छ, तब हामी यस्तो बन्छौं। आफ्नो जाँच गर्नु छ— म सम्पूर्ण निर्विकारी छु? ममा कुनै आसुरी गुण त छैन? कुनै कुरामा रिसाउँछु कि रिसाउँदिन? मुडी त बन्दिन? अनेक पटक तिमीले पुरुषार्थ गरेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी यस्तो बन्नु छ। बनाउने वाला पनि हाजिर हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— कल्प-कल्प तिमीलाई यस्तो बनाउँछु। कल्प पहिले जसले ज्ञान लिएका थिए, उनीहरूले अवश्य आएर लिन्छन्। पुरुषार्थ पनि गराइन्छ र बेफिक्र पनि रहनु छ। ड्रामामा यस्तै निश्चित छ। कोही भन्छन्— ड्रामामा निश्चित छ भने अवश्य गर्नेछु। राम्रो पार्ट छ भने ड्रामाले गराउनेछ। सम्झिइन्छ— उसको तकदिरमा छैन। पहिले शुरूमा एक जना यस्तै थियो, तकदिरमा थिएन— भन्यो ड्रामामा छ भने ड्रामाले मलाई पुरुषार्थ गराउनेछ। पछि छोडिदियो। यस्ता तिमीलाई पनि धेरै मिल्छन्। तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य त यहाँ खडा छ, ब्याज त तिमीसँग छ। जसरी आफ्नो चार्ट देख्छौ त्यस्तै ब्याज पनि हेर, आफ्नो चाल चलन पनि हेर। कहिल्यै पनि अपवित्र दृष्टि नहोस्। मुखबाट कुनै नराम्रा कुरा नआउन्। नराम्रो बोल्ने नै कोही छैन भने कानले कसरी सुन्छ? सत्ययुगमा सबै दैवी गुणवाला हुन्छन्। नराम्रो कुनै कुरा हुँदैन। उनीहरूले पनि प्रारब्ध बाबाद्वारा पाएका हुन्। यो त सबैलाई भन— बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छ। यसमा नोक्सानको कुनै कुरा छैन। संस्कार आत्माले लिएर जान्छ। संन्यासी छ भने फेरि संन्यास धर्ममा आउँछ। वृक्ष त उनको पनि बढिरहन्छ। यस समय तिमी परिवर्तन भइरहेका छौ। मनुष्य नै देवता बन्छन्। सबै कहाँ एकैचोटि आउँछन् र! आउँछन् फेरि पनि नम्बरवार, ड्रामामा कोही पनि कलाकार समय नहुँदै स्टेजमा कहाँ आउँछन् र! भित्र बसिरहन्छन्। जब समय हुन्छ तब बाहिर स्टेजमा आउँछन्, पार्ट खेलन्। त्यो हो हदको नाटक, यो हो बेहदको। बुद्धिमा छ हामी कलाकारले आफ्नो समयमा आएर आफ्नो पार्ट खेलनु छ। यो बेहदको ठूलो वृक्ष हो। नम्बरवार आइरहन्छन्। पहिला शुरूमा एउटै धर्म थियो। सबै धर्म त शुरूमा आउन सक्दैनन्।

पहिले त देवी-देवता धर्म नै आउँछन् पार्ट खेलन्, त्यो पनि क्रमसँग। वृक्षको रहस्यलाई पनि बुझ्नुपर्छ। बाबाले नै आएर सारा कल्प वृक्षको ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। यसको तुलना फेरि निराकारी

२०७२ भाद्र २२ मंगलबार ८-०९-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन वृक्षसंग हुन्छ। एक बाबाले नै भन्नुहुन्छ— मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्षको बीज म हुँ। बीजमा वृक्ष समाहित छैन तर वृक्षको ज्ञान समाहित छ। हरेकको आ-आफ्नो पार्ट छ। चैतन्य वृक्ष हो नि। वृक्षका पात पनि नम्बरवार निस्कन्छन्। यस वृक्षलाई कसैले पनि बुझेका छैनन्, यसको बीज माथि हुनुहुन्छ त्यसैले यसलाई उल्टो वृक्ष भनिन्छ। रचयिता बाबा माथि हुनुहुन्छ। तिमी जान्दछौ— हामी घरमा जानु छ, जहाँ आत्मा रहन्छन्। अब हामी पवित्र बनेर जानु छ। तिमीहरूद्वारा योगबलबाट सारा विश्व पवित्र बन्छ। तिमीलाई त पवित्र सृष्टि हुनुपर्छ नि। तिमी पवित्र बन्छौ त्यसैले दुनियाँ पनि पवित्र बनाउनु पर्छ। सबै पवित्र बन्छन्। तिम्रो बुद्धिमा छ, आत्मामा नै मन बुद्धि छ नि। चैतन्य हो। आत्माले नै ज्ञान धारण गर्न सक्छ। त्यसैले प्यारा-मीठा बच्चाहरूको बुद्धिमा यो सारा रहस्य हुनुपर्छ— कसरी हामी पुनर्जन्म लिन्छौं। तिम्रो ८४ को चक्र पूरा हुन्छ भने सबैको पूरा हुन्छ। सबै पावन बन्छन्। यो ड्रामा अनादि बनेको छ। एक सेकेण्ड पनि रोकिदैन। सेकेण्ड-सेकेण्ड जे हुन्छ, त्यो फेरि कल्पपछि हुन्छ। हरेक आत्मामा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। ती कलाकारहरूले त २-४ घण्टा पार्ट खेल्छन्। यो आत्माको स्वाभाविक पार्ट मिलेको छ। त्यसैले बच्चाहरूलाई कति खुशी हुनुपर्छ। अतीन्द्रिय सुख पनि संगमको नै गायन हो। बाबा आउनु हुन्छ, २१ जन्मको लागि हामी सदा सुखी बन्छौं। खुशीको कुरा हो नि। जो राम्ररी सम्भन्छन् र सम्भाउँछन् ती सेवामा लागि रहन्छन्। कोही बच्चा स्वयं पनि यदि क्रोधी छ भने अरूमा पनि प्रवेशता हुन्छ। ताली दुई हातको बज्छ। त्यहाँ यस्तो हुँदैन। यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई शिक्षा मिल्छ— कसैले क्रोध गर्छ भने तिमीले उसमाथि फूल चढाऊ। प्यारले सम्भाऊ। यो पनि एक भूत हो, धेरै नोक्सान गर्छ। क्रोध कहिल्यै पनि गर्नु हुँदैन। सिकाउनेमा त क्रोध कति पनि हुनु हुँदैन। नम्बरवार पुरुषार्थ गरिरहन्छन्। कसैको तीव्र पुरुषार्थ हुन्छ, कसैको ठण्डा। ठण्डा पुरुषार्थीले अवश्य आफ्नो बदनाम गर्छ। कसैमा क्रोध छ भने जहाँ जान्छन्, त्यहाँबाट निकालिदिन्छन्। कोही पनि खराब चलनवाला रहन सक्दैनन्। परीक्षा पूरा भएपछि सबैलाई थाहा हुन्छ। को-को के बन्छन्, सबै साक्षात्कार हुन्छ। जसले जस्तो काम गर्छ, उसको त्यस्तै महिमा हुन्छ।

तिमी बच्चाहरूले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ। तिमी सबै अन्तर्यामी हो। आत्माले भित्र जान्दछ— यो सृष्टि चक्र कसरी फिर्छ। सारा सृष्टिका मनुष्यहरूको चाल-चलनको, सबै धर्मको तिमीलाई ज्ञान छ। यसलाई भनिन्छ— अन्तर्यामी। आत्मालाई सबै थाहा भएको छ। यस्तो होइन, भगवान् घट-घटबासी हुनुहुन्छ, उहाँलाई जान्नु पर्ने के आवश्यकता छ? उहाँ त अहिले पनि भन्नुहुन्छ— जसले जस्तो पुरुषार्थ गर्छन् त्यस्तो फल पाउँछन्। मलाई जान्नु पर्ने के आवश्यकता छ? जे गर्छ त्यसको सजाय पनि स्वयंले पाउँछन्। यस्तो चलन चल्छन् भने अधम गति पाउँछन्। पद धेरै कम हुन्छ। त्यस स्कुलमा त फेल भए भने फेरि अर्को वर्ष पढ्छन्। यो पढाइ त छ कल्प-कल्पान्तरको लागि। अहिले पढेनन् भने कल्प-कल्पान्तर पढ्दैनन्। ईश्वरीय चिह्न त पूरा लिनु पर्छ नि। यो कुरा तिमी बच्चाहरूले नै बुझ्न सक्छौ। जब विश्व सुखधाम हुन्छ तब बाँकी सबै शान्तिधाममा हुन्छन्। बच्चाहरूलाई खुशी हुनुपर्छ— अब हाम्रो सुखको दिन आउँदैछ। दीपावलीको दिन नजिक आएपछि भन्छन्— अब यति दिन बाँकी छ, फेरि नयाँ कपडा लगाउँछन्। तिमीले पनि भन्छौ— स्वर्ग आउँदैछ, हामीले आफ्नो शृङ्गार गन्यौं भने फेरि स्वर्गमा राम्रो सुख पाउँछौं। धनवान्लाई त धनको नशा रहन्छ। मनुष्य त एकदम घोर निद्रामा छन् फेरि अचानक

थाहा हुन्छ— यिनले त सत्य भन्थे । सत्य त तब सम्भन्छन् जब सत्यको सङ्ग हुन्छ । अहिले तिमी सत्यको सङ्गमा छौ । तिमी सत्य बन्छौ सत्य बाबाद्वारा । उनीहरू सबै असत्य बन्छन्, असत्यद्वारा । अहिले भिन्नता पनि छपाइरहेका छन्— भगवान् के भन्नुहुन्छ र मनुष्यले के भन्छन् ? पत्रिकामा पनि छपाउन सक्छौ । अन्त्यमा विजय त तिम्रो नै हुन्छ, जसले कल्प पहिले पद पाएका थिए, उनीहरूले अवश्य पाउँछन् । यो निश्चित छ । त्यहाँ अकाल मृत्यु हुँदैन । आयु पनि लामो हुन्छ । जब पवित्रता थियो तब लामो आयु थियो । पतित-पावन परमात्मा बाबा हुनुहुन्छ भने अवश्य उहाँले नै पावन बनाउनु भएको थियो । कृष्णको कुरा मिल्दैन । पुरुषोत्तम संगमयुगमा कृष्ण फेरि कहाँबाट आउँछन् ? उही अनुहारको मानिस त फेरि हुँदैन । ८४ जन्म, ८४ रूप, ८४ क्रियाकलाप— यो बनिबनाऊ खेल हो । यसमा फरक पर्न सक्दैन । ड्रामा कस्तो आश्चर्यजनक बनेको छ । आत्मा सानो बिन्दु हो, यसमा अनादि पार्ट भरिएको छ— यसलाई प्रकृतिको खेल भनिन्छ । मनुष्यले सुनेर आश्चर्य मान्छन् । तर पहिले त यो सन्देश दिनु छ— बाबालाई याद गर । उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ, सर्वका सदगति दाता हुनुहुन्छ । सत्ययुगमा दुःखको कुरा हुँदैन । कलियुगमा त कति दुःख छ । तर यो कुरा बुझ्ने नम्बरवार छन् । बाबाले त सधैं सम्झाइरहनु हुन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— शिवबाबा आउनुभएको छ हामीलाई पठाउन, फेरि साथमा लिएर जानु हुन्छ । साथमा रहने भन्दा पनि बाँधेलीहरूले धेरै याद गर्छन् । उनीहरूले उच्च पद पाउन सक्छन् । यो पनि सम्भक्तको कुरा हो नि । बाबाको यादमा धेरै तड्पिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— बच्ची, यादको यात्रामा रहनु, दैवी गुण पनि धारण गर्नु तब बन्धन काटिदै जान्छ । पापको घडा खतम हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो चाल-चलन देवताको जस्तो बनाउनु छ । कुनै पनि नराम्रो बोली मुखबाट बोल्नु हुँदैन । यी आँखाहरू कहिल्यै अपवित्र नबनून् ।
- २) क्रोधको भूतले धेरै नोक्सान गर्छ । ताली दुई हातबाट बज्छ, त्यसैले कसैले क्रोध गर्नु भन्ने किनारा लाग्नुपर्छ, उसलाई प्यारले सम्झाउनुपर्छ ।

वरदानः— सच्चा सेवाद्वारा अविनाशी, अलौकिक खुशीको सागरमा लहराउने खुशीले सम्पन्न आत्मा भव

जुन बच्चाहरूले सेवामा बापदादा र निमित्त अग्रजहरूको स्नेहको आशीर्वाद प्राप्त गर्छन् उनलाई भित्रबाट अलौकिक, आत्मिक खुशीको अनुभव हुन्छ । उनीहरू सेवाद्वारा आन्तरिक खुशी, रूहानी आनन्द, बेहदको प्राप्तिको अनुभव गर्दै सधैं खुशीको सागरमा लहराइरहन्छन् । सच्चा सेवाले सबैको स्नेह, सबैद्वारा अविनाशी सम्मान र खुशीको आशीर्वाद प्राप्त हुन्छ, खुशीको श्रेष्ठ भाग्यको अनुभव गराउँछ । जो सधैं खुशीमा रहन्छन्, उनीहरू नै भाग्यशाली हुन् ।

स्लोगनः— सधैं हर्षित र आकर्षणमूर्त बन्नको लागि सन्तुष्टमणि बन ।